

นโยบาย

ในการรักษาความมั่นคงปลอดภัย

ด้านสารสนเทศของรัฐสภา

นโยบายในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศของรัฐสภา

รหัสเอกสาร : STD_PY_01

เวอร์ชัน : 1.0

วันที่มีผลบังคับใช้ : 30 ก.ย. 2562

ระดับความลับของเอกสาร: ลับมาก ลับ ปกปิด ไม่ระบุ

สารบัญ

	หน้า
นโยบายความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศของรัฐสภา	4
วัตถุประสงค์	4
องค์ประกอบของนโยบาย	4
นิยามคำศัพท์	5
หมวดที่ 1 นโยบายความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ	8
หมวดที่ 2 โครงสร้างความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ	9
หมวดที่ 3 ความมั่นคงปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลากร	10
หมวดที่ 4 การจัดหมวดหมู่และการควบคุมสินทรัพย์ขององค์กร	11
หมวดที่ 5 การควบคุมการเข้าถึง	12
หมวดที่ 6 การเข้ารหัสข้อมูล	13
หมวดที่ 7 ความมั่นคงปลอดภัยทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม	13
หมวดที่ 8 ความมั่นคงปลอดภัยสำหรับการดำเนินงาน	14
หมวดที่ 9 ความมั่นคงปลอดภัยในการสื่อสารข้อมูล	16
หมวดที่ 10 การจัดหา พัฒนา และการบำรุงรักษาระบบ	16
หมวดที่ 11 ความสัมพันธ์กับผู้ให้บริการภายนอก	17
หมวดที่ 12 การบริหารจัดการเหตุการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ	18
หมวดที่ 13 ความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศของการบริหารจัดการ เพื่อสร้างความต่อเนื่องทางธุรกิจ	18
หมวดที่ 14 การปฏิบัติตามข้อกำหนด	19

นโยบายในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศของรัฐสภา

รัฐสภา ได้ประกาศใช้แผนการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของรัฐสภา ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2562–2565) เป็นกรอบกำหนดทิศทางการดำเนินงานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัย ให้เป็นไปตามสากล และมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน อีกทั้งเพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรา 5 มาตรา 6 และมาตรา 7 แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ภาคีรัฐ พ.ศ. 2546 และประกาศคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่องแนวนโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศของหน่วยงานภาครัฐ พ.ศ. 2553 ดังนั้นจึงเห็นสมควรกำหนดนโยบายความมั่นคงปลอดภัยของสารสนเทศขึ้น เพื่อให้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของรัฐสภา มีการดูแลการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพตามหลักมาตรฐานสากล โดยให้ครอบคลุมด้านการรักษาความลับ ความถูกต้อง และสภาพพร้อมใช้ของสารสนเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้มีนโยบายรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ เพื่อเป็นกรอบในการกำหนดมาตรฐานขั้นตอนปฏิบัติงาน ผู้รับผิดชอบ และใช้งานระบบรักษาความมั่นคงปลอดภัยของสารสนเทศของรัฐสภา
2. เพื่อกำหนดให้มีการสำรองข้อมูลสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ มีแผนเตรียมความพร้อมสำหรับกรณีฉุกเฉิน และให้สามารถกู้ระบบกลับคืนได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม สามารถใช้งานได้เป็นปกติอย่างต่อเนื่องเหมาะสม และสอดคล้องตามภารกิจ
3. เพื่อให้มีการตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศรวมทั้งระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอ
4. เพื่อส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ความรู้แก่บุคลากรของรัฐสภา รวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความเข้าใจ ให้เกิดความตระหนัก และมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของสารสนเทศ

องค์ประกอบของนโยบาย

นโยบายนี้จัดทำขึ้นโดยอาศัยกรอบตามมาตรฐานสากลด้านความมั่นคงปลอดภัยของสารสนเทศ ISO/IEC 27000:2013 รวมทั้งข้อกำหนดตามกฎหมายและระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัยของสารสนเทศ เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวปฏิบัติในการป้องกันและรักษาสินทรัพย์ด้านสารสนเทศของรัฐสภา

จากภาวะคุกคามทุกประเภทที่อาจจะเกิดขึ้นจากภายในและภายนอกรัฐสภา โดยเจตนาหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ซึ่งเป็นแนวนโยบายในภาพรวมเพื่อการจัดการด้านการบริหารความมั่นคงปลอดภัยของสารสนเทศ โดยจัดแบ่งสาระสำคัญออกเป็น 14 หมวด ประกอบด้วย

หมวดที่ 1 นโยบายความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ (Information Security Policy)

- หมวดที่ 2 โครงสร้างความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ (Organization of Information Security)
- หมวดที่ 3 ความมั่นคงปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลากร (Human Resource Security)
- หมวดที่ 4 การจัดหมวดหมู่และการควบคุมสินทรัพย์ขององค์กร (Asset Management)
- หมวดที่ 5 การควบคุมการเข้าถึง (Access Control)
- หมวดที่ 6 การเข้ารหัสข้อมูล(Cryptography)
- หมวดที่ 7 ความมั่นคงปลอดภัยทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม (Physical and Environmental Security)
- หมวดที่ 8 ความมั่นคงปลอดภัยสำหรับการดำเนินงาน (Operations Security)
- หมวดที่ 9 ความมั่นคงปลอดภัยในการสื่อสารข้อมูล (Communications Security)
- หมวดที่ 10 การจัดหา พัฒนา และการบำรุงรักษาระบบ (Systems Acquisition, Development And Maintenance)
- หมวดที่ 11 ความสัมพันธ์กับผู้ให้บริการภายนอก (Supplier Relationships)
- หมวดที่ 12 การบริหารจัดการเหตุการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ (Information Security Incident Management)
- หมวดที่ 13 ความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศของการบริหารจัดการ เพื่อสร้างความต่อเนื่องทางธุรกิจ (Information Security Aspects of Business Continuity Management)
- หมวดที่ 14 การปฏิบัติตามข้อกำหนด (Compliance)

นิยามคำศัพท์

สารสนเทศ หมายถึง ข้อมูลที่ผ่านการประมวลผลแล้ว การจัดระเบียบให้ข้อมูลซึ่งอยู่ในรูปของตัวเลข ข้อความ หรือกราฟฟิก ให้อยู่ในลักษณะที่ผู้ใช้สามารถเข้าใจได้ง่าย และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหาร การวางแผน การตัดสินใจ และอื่นๆ

ระบบงาน หมายถึง การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการทำงานเพื่อให้งานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ระบบปฏิบัติการ หมายถึง ซอฟต์แวร์ควบคุมการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ และจัดสรรการใช้ทรัพยากรระบบ เช่น การจัดสรรหน่วยความจำ การควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ป้อนข้อมูลและอุปกรณ์แสดงผล

ระบบเครือข่าย หมายถึง ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของรัฐสภา

ความมั่นคงปลอดภัยของสารสนเทศ หมายถึงการดำรงไว้ซึ่งความลับ (confidentiality) ความถูกต้อง (integrity) สภาพพร้อมใช้งาน (availability) ของสารสนเทศ

ความลับ (CONFIDENTIALITY) หมายถึง การรับรองว่าจะมีการเก็บรักษาข้อมูลไว้เป็นความลับและจะมีเพียงผู้มีสิทธิเท่านั้นที่จะเข้าถึงข้อมูลเหล่านั้นได้

ความถูกต้อง (INTEGRITY) หมายถึง การรับรองว่าข้อมูลจะไม่ถูกกระทำการใดๆ อันมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง หรือแก้ไขโดยผู้ไม่มีสิทธิ ไม่ว่าจะการกระทำนั้นจะมีเจตนาหรือไม่ก็ตาม

สภาพพร้อมใช้งาน (AVAILABILITY) หมายถึง การรับรองว่าข้อมูล หรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทั้งหลายพร้อมที่จะให้บริการในเวลาที่ต้องการใช้งาน

ความเสี่ยง หมายถึง โอกาสของสินทรัพย์สารสนเทศในการถูกละเมิดการรักษาความปลอดภัย

การเข้ารหัส (ENCRYPTION) หมายความว่า การนำข้อมูลมาเข้ารหัสเพื่อป้องกันการลักลอบเข้ามาใช้ข้อมูล ผู้ที่สามารถเปิดไฟล์ข้อมูลที่เข้ารหัสไว้จะต้องมีโปรแกรมถอดรหัสเพื่อให้ข้อมูลกลับมาใช้งานได้ตามปกติ

ช่องโหว่ หมายถึง จุดอ่อนของระบบสารสนเทศที่ทำให้ผู้ไม่ประสงค์ดีเข้าโจมตีระบบ ทำให้ประสิทธิภาพของการทำงานลดลง

สินทรัพย์ หมายถึง เครื่องคอมพิวเตอร์ของรัฐสภา เครือข่าย ข้อมูลและระบบสารสนเทศต่าง ๆ ที่รัฐสภาพัฒนาหรือจัดหาเพื่อใช้ในกิจการของรัฐสภา และบุคลากรของรัฐสภา

ผู้บริหารระดับสูงสุด (Chief Executive Officer : CEO) หมายถึง เลขาธิการรัฐสภา

ผู้บังคับบัญชา หมายถึง ผู้มีอำนาจสั่งการตามโครงสร้างการบริหารของหน่วยงานภายในรัฐสภา

ผู้ใช้งาน หมายถึง ข้าราชการ สมาชิกรัฐสภา รวมถึงบุคคลภายนอกหรือผู้ได้รับสิทธิการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและสินทรัพย์ต่าง ๆ ของรัฐสภา และได้รับอนุญาตให้เข้าใช้งานสารสนเทศของรัฐสภา

ผู้ดูแลระบบ หมายถึง เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลรักษาหรือจัดการ ระบบคอมพิวเตอร์ลูกข่าย ระบบคอมพิวเตอร์แม่ข่าย ระบบเครือข่าย และระบบสารสนเทศของรัฐสภา

ผู้พัฒนาระบบ หมายถึง ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่รับผิดชอบในการพัฒนาและปรับปรุงระบบงานสารสนเทศของรัฐสภา

เจ้าของข้อมูล หมายถึง ผู้ได้รับมอบอำนาจจากหัวหน้าหน่วยงานให้รับผิดชอบข้อมูลของระบบงาน โดยเจ้าของข้อมูลเป็นผู้รับผิดชอบข้อมูลนั้น ๆ หรือได้รับผลกระทบโดยตรงหากข้อมูลเหล่านั้น เกิดสูญหาย

เจ้าของระบบ หมายถึง ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้บริหารจัดการบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิในการเข้าถึงระบบงาน เช่น การให้สิทธิ การเพิ่มสิทธิ การลดสิทธิ การยกเลิกสิทธิ รวมทั้งการพัฒนา ปรับปรุงดูแล บำรุงรักษาระบบงาน

บัญชีผู้ใช้งาน หมายความว่า บัญชีรายชื่อผู้เข้าถึงและรหัสผ่านในการใช้งานระบบสารสนเทศ ระบบปฏิบัติการ ระบบเครือข่าย รวมถึงโปรแกรมประยุกต์และสารสนเทศของรัฐสภา

สิทธิของผู้ใช้งาน หมายความว่า สิทธิในการเข้าถึงระบบสารสนเทศ สิทธิในการเข้าถึงระบบปฏิบัติการ สิทธิการใช้งานเครือข่าย รวมถึงสิทธิที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมประยุกต์และสารสนเทศของรัฐสภา

ผู้ให้บริการภายนอก หมายถึง องค์กร หรือหน่วยงานภายนอกที่ได้รับอนุญาตให้มีสิทธิในการเข้าถึง และใช้งานข้อมูลหรือสินทรัพย์ต่าง ๆ ของรัฐสภา โดยจะได้รับสิทธิในการใช้ระบบตามอำนาจหน้าที่และต้องรับผิดชอบในการรักษาความลับของข้อมูล และผลกระทบต่อความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน

เหตุการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัย หมายถึง กรณีที่ระบุการเกิดเหตุการณ์สภาพของบริการหรือเครือข่ายที่แสดงให้เห็นความเป็นไปได้ที่จะเกิดการฝ่าฝืนนโยบายด้านความมั่นคงปลอดภัยหรือมาตรการป้องกันที่ล้มเหลว หรือเหตุการณ์อื่นไม่อาจรู้ได้ว่าอาจเกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัย

หมวดที่ 1 นโยบายความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ (Information Security Policy)

1.1 วัตถุประสงค์

เพื่อกำหนดกรอบทิศทางและให้การสนับสนุนการดำเนินการด้านความมั่นคงปลอดภัยสำหรับสารสนเทศของรัฐสภา เพื่อให้เกิดการดำเนินการตามมาตรฐานสากล และสอดคล้องกับข้อกำหนดทางกฎหมาย และระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

1.2 ข้อกำหนดตามกฎหมาย

ความมั่นคงปลอดภัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศบางประเด็นอาจเกี่ยวข้องกับกฎหมายที่บัญญัติ เช่น

- 1) กฎหมายธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
- 2) กฎหมายการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
- 3) กฎหมายลิขสิทธิ์

1.3 ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากนโยบาย

นโยบายฯ นี้มีผลบังคับใช้กับข้าราชการ สมาชิกรัฐสภา รวมถึงบุคคลภายนอกหรือผู้ได้รับสิทธิการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา และได้รับอนุญาตให้เข้าใช้งานสารสนเทศของรัฐสภา

1.4 การใช้งาน

การใช้งานสารสนเทศรวมถึงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ต้องเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยอยู่บนพื้นฐานของการเคารพสิทธิและความรู้สึกของผู้อื่น เคารพและปฏิบัติตามกฎหมายและไม่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจการค้าใด ๆ

1.5 พื้นที่ที่มีผลบังคับใช้

มีผลบังคับใช้กับพื้นที่ที่สามารถเข้าถึงสารสนเทศและเครือข่ายสารสนเทศของรัฐสภา รวมถึงการเรียกใช้งานจากที่บ้าน หรือ การเข้าถึงจากระยะไกลและการเชื่อมโยงจากองค์กรภายนอก การอนุญาตและมอบสิทธิในการเข้าถึงทุกระบบฯ ต้องดำเนินการตามนโยบายฯ และได้มีการสร้างความเข้าใจในเรื่องภาวะความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

1.6 การตรวจสอบและทบทวน

รัฐสภาต้องกำหนดให้มีผู้บริหารระดับสูงทำหน้าที่กำกับดูแลนโยบายฯ และรับผิดชอบในการตรวจสอบการดำเนินงานตามนโยบายฯ อย่างสม่ำเสมอและทันเหตุการณ์ โดยให้มีการทบทวนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง หรือเมื่อมีเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงที่สำคัญ เพื่อความเหมาะสมและปกป้องผลประโยชน์ของรัฐสภา

หมวดที่ 2 โครงสร้างทางด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ (Organization of Information Security)

2.1 วัตถุประสงค์

เพื่อให้การบริหารและการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เกี่ยวกับสารสนเทศของรัฐสภาดำเนินการได้อย่างชัดเจน และบุคลากรของรัฐสภาทุกคนได้ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องความมั่นคงปลอดภัยของสารสนเทศ มีความรู้ความเข้าใจ และมีความรับผิดชอบตามภาระหน้าที่ และร่วมกันในการจำกัดภาวะความเสี่ยงและภัยคุกคามซึ่งมีแนวโน้มของความซับซ้อนและความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น

2.2 ผู้รับผิดชอบด้านความมั่นคงปลอดภัยของสารสนเทศ

2.2.1 ระดับสำนักงานฯ

ผู้บริหารระดับสูง (Chief Executive Officer : CEO) เป็นผู้รับผิดชอบการบริหารจัดการและกำกับดูแลภาพรวมของความมั่นคงปลอดภัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา โดยมอบหมายให้สำนักสารสนเทศทำหน้าที่รับผิดชอบในส่วนของนโยบายการรักษาความมั่นคงปลอดภัย ทั้งนี้ สำนัก/กลุ่มงาน ที่เป็นเจ้าของข้อมูลที่อยู่ในระบบส่วนกลางและในระบบที่สร้างขึ้นเอง ต้องรับผิดชอบกำกับดูแลความมั่นคงปลอดภัยให้เป็นไปตามนโยบายและแนวปฏิบัติของรัฐสภา

2.2.2 ระดับสำนัก/กลุ่มงาน

สำนัก/กลุ่มงาน ต้องกำหนดให้ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ประจำของหน่วยงานในฐานะเจ้าของข้อมูลเป็นผู้รับผิดชอบในการประสานความร่วมมือและกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติของรัฐสภา

2.3 ภาระความรับผิดชอบด้านความมั่นคงปลอดภัยของสารสนเทศ

2.3.1 ผู้บริหาร

ผู้บริหารระดับสูง (Chief Executive Officer : CEO) และผู้บริหารของทุกสำนักฯ ภายใต้สังกัดรัฐสภา ต้องกำกับดูแลให้บุคลากรได้ตระหนักถึงความสำคัญของความมั่นคงปลอดภัยของสารสนเทศ และปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติของรัฐสภา

2.3.2 ผู้ใช้งาน

ผู้ใช้งานทุกคนต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติของรัฐสภา และต้องรายงานต่อผู้บังคับบัญชา หากพบปัญหาหรือช่องโหว่ที่เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยของสารสนเทศ ต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติของรัฐสภา ใช้งานตามสิทธิที่ได้รับอนุญาต และต้องรับผิดชอบในการไม่เปิดเผยความลับของรัฐสภา โดยมีได้รับอนุญาต

2.3.3 ผู้พัฒนาและผู้ดูแลระบบ

ผู้พัฒนาและผู้ดูแลระบบที่เกี่ยวข้องกับสารสนเทศทุกระบบของรัฐสภา ต้องตระหนักถึงความสำคัญของความมั่นคงปลอดภัยของสารสนเทศ โดยมาตรการความมั่นคงปลอดภัยของระบบต้องผ่านการพิจารณาและได้รับคำแนะนำจากผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง และต้องมีภาระงานในเรื่องความมั่นคงปลอดภัยของสารสนเทศ ทั้งด้านเทคนิค การตรวจสอบ การเฝ้าระวัง การประเมินและรายงานความเสี่ยงต่อรัฐสภา

2.4 อุปกรณ์สื่อสารพกพาและการปฏิบัติงานระยะไกล

ต้องมีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของการปฏิบัติงานด้วยอุปกรณ์สื่อสารพกพาและการปฏิบัติงานระยะไกล โดยต้องมีการกำหนดมาตรการบริหารจัดการและแนวปฏิบัติของรัฐสภา

หมวดที่ 3 ความมั่นคงปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลากร (Human Resource Security)

3.1 วัตถุประสงค์

เพื่อให้บุคลากรของรัฐสภา และบุคลากรของผู้รับสัญญาว่าจ้างจากรัฐสภา ได้เข้าใจบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของตน เพื่อลดความเสี่ยงอันเกิดจากการขโมย การฉ้อโกง รวมทั้งการใช้สารสนเทศรวมถึงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างไม่ถูกต้อง หรือผิดวัตถุประสงค์

3.2 ความมั่นคงปลอดภัยก่อนการจ้างงาน

รัฐสภาต้องกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบด้านความมั่นคงปลอดภัยของสารสนเทศอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร และต้องมีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาจากจดหมาย

รับรอง ประวัติการทำงาน และต้องมีการระบุเงื่อนไขการจ้างงาน ซึ่งรวมถึงความรับผิดชอบด้านความมั่นคงปลอดภัยของสารสนเทศ

3.3 ความมั่นคงปลอดภัยระหว่างการจ้างงาน

บุคลากรของรัฐสภา หรือผู้ได้รับจ้างต้องปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติความมั่นคงปลอดภัยของรัฐสภา โดยต้องมีการให้ความรู้และฝึกอบรมด้านความมั่นคงปลอดภัยแก่บุคลากร ในกรณีที่กระทำความผิด ต้องมีกระบวนการสอบสวนและลงโทษตามระเบียบของรัฐสภา

3.4 การสิ้นสุดหรือการเปลี่ยนการจ้าง

เมื่อสิ้นสุดการเป็นบุคลากรหรือมีการโยกย้ายสับเปลี่ยนหน้าที่ความรับผิดชอบหรือการเปลี่ยนสัญญาการจ้างงานต้องมีการคืนทรัพย์สินของรัฐสภา และถอดถอนหรือมอบสิทธิที่เหมาะสมในการเข้าถึงระบบสารสนเทศของบุคลากรนั้น

หมวดที่ 4 การจัดหมวดหมู่และการควบคุมสินทรัพย์ขององค์กร (Asset Management)

4.1 วัตถุประสงค์

เพื่อป้องกันสินทรัพย์สารสนเทศของรัฐสภา และกำหนดระดับของการป้องกันสารสนเทศอย่างเหมาะสมโดยมีการจัดทำบัญชีสินทรัพย์ระบุผู้เป็นเจ้าของสินทรัพย์และกำหนดหลักเกณฑ์ในการใช้งาน และส่งการคืนสินทรัพย์รวมถึงการทำลายสื่อบันทึกข้อมูลที่เหมาะสมมีการจัดหมวดหมู่ตามระดับชั้นความลับและจัดทำป้ายชื่อเพื่อการบริหารจัดการสินทรัพย์ตามที่ได้จัดหมวดหมู่ไว้

4.2 ความรับผิดชอบต่อสินทรัพย์สารสนเทศ

รัฐสภาต้องกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการจัดทำบัญชีสินทรัพย์สารสนเทศและปรับปรุงให้ถูกต้องอยู่เสมอและต้องจัดทำกฎ ระเบียบ หรือ หลักเกณฑ์ในการใช้สินทรัพย์อย่างเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้เกิดการใช้งานได้อย่างเหมาะสม และเพื่อป้องกันความเสียหายต่อสินทรัพย์เหล่านั้น

4.3 การจัดหมวดหมู่

รัฐสภาต้องจัดให้มีกระบวนการในการจัดหมวดหมู่ของสินทรัพย์สารสนเทศตามระดับชั้นความลับ คุณค่า ข้อกำหนดทางกฎหมายและระดับความสำคัญที่มีต่อรัฐสภา ทั้งนี้เพื่อให้สามารถกำหนดวิธีการในการ

ป้องกันได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งจัดให้มีขั้นตอนปฏิบัติในการจัดทำป้ายชื่อและการจัดการสินทรัพย์สารสนเทศตามหมวดหมู่ที่กำหนดไว้

4.4 การจัดสื่อที่ใช้บันทึกข้อมูล

เพื่อป้องกันการเปิดเผยโดยไม่ได้รับอนุญาต มีการป้องกันในการนำส่งหรือการขนย้าย หรือการทำลายสารสนเทศที่จัดเก็บอยู่บนสื่อบันทึกข้อมูลอย่างมั่นคงปลอดภัยเมื่อหมดความต้องการในการใช้งาน

หมวดที่ 5 การควบคุมการเข้าถึง (Access Control)

5.1 วัตถุประสงค์

เพื่อควบคุมการเข้าถึงระบบสารสนเทศเฉพาะผู้ที่ได้รับอนุญาต ป้องกันการเปิดเผยหรือขโมยสารสนเทศ และสร้างความมั่นคงปลอดภัยสำหรับอุปกรณ์สื่อสารประเภทพกพาและการปฏิบัติงานจากภายนอกให้เกิดความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศของรัฐสภา จำเป็นต้องมีการกำหนดนโยบายการเข้าถึงระบบ การบริหารจัดการการเข้าถึงของผู้ใช้และการควบคุมการเข้าถึงเครือข่าย

5.2 การควบคุมการเข้าถึงระบบตามความต้องการทางธุรกิจ

รัฐสภา ต้องมีนโยบายควบคุมการเข้าถึงเครือข่ายและระบบสารสนเทศอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรและทบทวนตามระยะเวลาที่กำหนดไว้โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับภารกิจของรัฐสภา และความมั่นคงปลอดภัยในการเข้าถึงสินทรัพย์สารสนเทศ

5.3 การบริหารจัดการการเข้าถึงของผู้ใช้งาน

รัฐสภา ต้องมีการกำหนดมาตรการและแนวปฏิบัติอย่างเป็นระบบเพื่อใช้ในการกำหนดรหัสบัญชีผู้ใช้ การจัดการสิทธิในการเข้าใช้ระบบสารสนเทศ การจัดการรหัสผ่าน รวมถึงการทบทวนสิทธิการเข้าถึงของผู้ใช้

5.4 หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ใช้งาน

เพื่อป้องกันการเข้าถึงโดยมิได้รับอนุญาต ผู้ใช้งานต้องให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามมาตรการด้านการรักษาความปลอดภัยในการเข้าถึงอย่างเคร่งครัด

5.5 การควบคุมการเข้าถึงระบบ

การเข้าถึงระบบภายในรัฐสภา หรือการเชื่อมต่อจากภายนอกต้องมีมาตรการควบคุมที่ชัดเจน ต้องผ่านการพิสูจน์ตัวตนและตรวจสอบสิทธิตามขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยระบบต้องยอมให้เฉพาะผู้ใช้งานที่ได้รับอนุญาตผ่านเข้าสู่เครือข่าย และใช้บริการได้ตามสิทธิที่กำหนดให้เท่านั้น

หมวดที่ 6 การเข้ารหัสข้อมูล (Cryptography)

6.1 วัตถุประสงค์

เพื่อให้มีการใช้การเข้ารหัสข้อมูลอย่างเหมาะสมและได้ผลป้องกันความลับ การปลอมแปลงหรือความถูกต้องของสารสนเทศ

6.2 นโยบายการควบคุมการเข้ารหัสเพื่อป้องกันข้อมูลสารสนเทศ

นโยบายการควบคุมการเข้ารหัสมีการพิจารณาถึงการควบคุมการเข้ารหัส ผลของการประเมินความเสี่ยง เพื่อระบุระดับการป้องกัน

6.3 การบริหารจัดการกุญแจ

การบริหารจัดการการเข้ารหัส (key management) และมาตรฐานอื่น ๆ ที่มีประสิทธิภาพ การใช้งาน การป้องกัน และอายุการใช้งานของกุญแจ ต้องมีการจัดทำและปฏิบัติตามตลอดวงจรชีวิตของกุญแจ

หมวดที่ 7 ความมั่นคงปลอดภัยทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม (Physical and Environmental Security)

7.1 วัตถุประสงค์

เพื่อควบคุมและป้องกันการเข้าถึงทางกายภาพโดยมิได้รับอนุญาต ป้องกันความเสียหายและการคุกคามสินทรัพย์ ป้องกันการถูกเปิดเผยโดยมิได้รับอนุญาต และป้องกันมิให้กิจกรรมการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภาเกิดการติดขัดหรือหยุดชะงัก อาทิ การมีระบบไฟฟ้าสำรอง ระบบสื่อสารสำรอง

7.2 การรักษาความปลอดภัยทางกายภาพ

รัฐสภา ต้องกำหนดรายละเอียดของสถานที่และอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องมีระบบป้องกันการเสียหายและการควบคุมการเข้าออกในการรักษาความมั่นคงปลอดภัย อาทิ ห้องปฏิบัติการเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของรัฐสภา ต้องมีระบบรักษาความปลอดภัยและมีการควบคุมการเข้าถึงอย่างเข้มงวด

7.3 การควบคุมการเข้าถึงอุปกรณ์

อุปกรณ์ทุกชนิดต้องกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบโดยตรง และผู้รับผิดชอบเท่านั้นที่ได้รับสิทธิในการเข้าถึง โดยต้องจัดให้มีระบบสำหรับจัดเก็บข้อมูลการเข้าถึงเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบ

7.4 การรักษาความปลอดภัยของอุปกรณ์

อุปกรณ์สำคัญที่ถูกจัดเก็บในห้องปฏิบัติการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ต้องมีการจัดวางอย่างถูกต้อง มีป้ายเพื่อบ่งบอกถึงตำแหน่งในการเชื่อมต่ออุปกรณ์และมีการกำหนดแผนการบำรุงรักษาอุปกรณ์อย่างชัดเจน และต่อเนื่อง

7.5 การนำอุปกรณ์ออกนอกหน่วยงาน

การนำอุปกรณ์ทุกชิ้นออกนอกหน่วยงาน ต้องปฏิบัติตามมาตรการด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของรัฐสภาและต้องจัดให้มีการตรวจสอบอย่างเคร่งครัด

หมวดที่ 8 ความมั่นคงปลอดภัยสำหรับการดำเนินงาน (Operations Security)

8.1 วัตถุประสงค์

เพื่อให้การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานด้านสารสนเทศ และอุปกรณ์ประมวลผลมีความถูกต้อง เหมาะสม และปลอดภัย ในแต่ละขั้นตอนของการปฏิบัติงานต้องมีการบันทึกและจัดเก็บเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อประโยชน์สำหรับการกู้คืนข้อมูลในกรณีที่เกิดการเสียหายรวมถึงการป้องกันและเฝ้าระวัง การบริหารจัดการช่องโหว่

8.2 ขั้นตอนการปฏิบัติงานและหน้าที่ความรับผิดชอบ

โครงสร้างพื้นฐานและสารสนเทศทุกระบบต้องมีผู้รับผิดชอบมีเอกสารขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ได้บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูล หรือการปรับเปลี่ยนเวอร์ชันของระบบ หรือโปรแกรมภายใน ต้องมีการบันทึกการจัดการกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงนั้นได้ และสามารถ

กลับคืนสู่สถานะเดิมได้หากแก้ไขไม่สำเร็จ มีการบริหารจัดการความสามารถของโครงสร้างพื้นฐานและระบบสารสนเทศ

8.3 การป้องกันโปรแกรมที่ไม่พึงประสงค์

รัฐสภา ต้องจัดให้มีการติดตั้งซอฟต์แวร์เพื่อป้องกันโปรแกรมที่ไม่ประสงค์ดี รวมทั้งโปรแกรมเพื่อป้องกันช่องโหว่ของระบบปฏิบัติการสำหรับระบบงานหรืออุปกรณ์หลักของรัฐสภา และกำหนดให้มีระเบียบและขั้นตอนวิธีปฏิบัติที่เหมาะสม และสนับสนุนให้หน่วยงานภายในที่มีการใช้งานผ่านระบบเครือข่ายของรัฐสภา ได้ยึดถือและปฏิบัติตาม

8.4 การสำรองข้อมูล

รัฐสภา ต้องจัดให้มีการสำรองข้อมูลที่สำคัญโดยต้องกำหนดรูปแบบและวิธีปฏิบัติรวมทั้งแผนการสำรองข้อมูลที่เหมาะสมตามลำดับความสำคัญของหน่วยงานภายในรัฐสภา เพื่อป้องกันการสูญหายอันจะเกิดขึ้นจากภาวะคุกคามหรือจากการเกิดภัยพิบัติโดยต้องกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการสำรองข้อมูลตามรูปแบบและแผนการดำเนินการที่กำหนดไว้

8.5 การบันทึกข้อมูลล็อกและการเฝ้าระวัง

รัฐสภา ต้องจัดให้มีการเฝ้าระวังระบบที่มีความสำคัญเพื่อป้องกันการเข้าถึงโดยมิได้รับอนุญาต การปฏิเสธการให้บริการของระบบ และเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ ต้องให้มีการจัดเก็บข้อมูลจราจรบนเครือข่ายที่สอดคล้องกับข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์และต้องกำหนดขั้นตอนวิธีปฏิบัติในการตั้งเวลาของระบบคอมพิวเตอร์กลางให้ตรงกันโดยอ้างอิงจากแหล่งเวลาที่ถูกต้องที่ช่วยในการตรวจสอบช่วงเวลาในกรณีเกิดเหตุการณ์ที่กระทบต่อความมั่นคงปลอดภัยของระบบคอมพิวเตอร์ของรัฐสภา

8.6 การควบคุมการติดตั้งซอฟต์แวร์บนระบบให้บริการ

ต้องมีมาตรการในการรักษาความสมบูรณ์ของระบบปฏิบัติงานโดยมีการควบคุมการติดตั้งซอฟต์แวร์ใหม่ ซอฟต์แวร์ไลบรารี ซอฟต์แวร์อุดช่องโหว่ ลงในเครื่องที่ใช้งานโดยก่อนการติดตั้งในระบบต้องผ่านการทดสอบการใช้งานมาเป็นอย่างดีไม่ก่อให้เกิดปัญหาแก่ระบบ

8.7 การบริหารจัดการช่องโหว่ในฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์

ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ที่ใช้ต้องได้รับการดูแลอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้สามารถทำงานได้เป็นปกติ ต้องปรับปรุงช่องโหว่ในระบบต่างๆ มีการประเมินความเสี่ยงของช่องโหว่เหล่านั้นตามระยะเวลาที่กำหนด กำหนดมาตรการรองรับเพื่อลดความเสี่ยงดังกล่าว

8.8 สิ่งที่ต้องพิจารณาการตรวจประเมินระบบ

ต้องลดผลกระทบของกิจกรรมการตรวจประเมินบนระบบให้บริการ โดยการกำหนดวิธีการปฏิบัติงานที่ชัดเจนในการใช้งานซอฟต์แวร์ที่ใช้ในการตรวจประเมินเพื่อป้องกันมิให้นำซอฟต์แวร์ไปใช้ในทางที่ผิด

หมวดที่ 9 ความมั่นคงปลอดภัยในการสื่อสารข้อมูล (Communications Security)

9.1 วัตถุประสงค์

เพื่อป้องกันข้อมูลบนเครือข่ายและอุปกรณ์ประมวลผลสารสนเทศ โดยมีการกำหนดการบริหารจัดการความมั่นคงปลอดภัยของเครือข่าย และการถ่ายโอนข้อมูลสารสนเทศรวมถึงข้อกำหนดในการรักษาความลับหรือการไม่เปิดเผยความลับ

9.2 การบริหารจัดการความมั่นคงปลอดภัยของเครือข่าย

ต้องจัดให้มีการติดตามสภาพการใช้งานและวิเคราะห์ขีดความสามารถตรวจจับทรัพยากรสารสนเทศตามหลักเกณฑ์ที่รัฐสภาประกาศใช้ และทดสอบการทำงานของทรัพยากรสารสนเทศนั้นเพื่อให้สามารถใช้งานได้ตามข้อกำหนด และมีการบำรุงรักษาระบบให้ใช้งานได้ดียู่เสมอ

9.3 การถ่ายโอนสารสนเทศ

ในการถ่ายโอนหรือแลกเปลี่ยนสารสนเทศ จากหน่วยงานภายนอกต้องมีการตรวจสอบและบันทึกการปฏิบัติงาน มีการเฝ้าระวังและจัดทำรายงานผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอรวมถึงกำหนดแนวทางการบริหารจัดการในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อรัฐสภา

หมวดที่ 10 การจัดหา พัฒนา และการบำรุงรักษาระบบ (Systems Acquisition, Development, and Maintenance)

10.1 วัตถุประสงค์

เพื่อให้การจัดทำ พัฒนาระบบสารสนเทศและการบำรุงรักษาระบบสารสนเทศ ได้พิจารณาถึงประเด็นทางด้านความมั่นคงปลอดภัยเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญในทุกขั้นตอนตลอดวงจรชีวิตการพัฒนาระบบ ซึ่งครอบคลุมถึงกระบวนการในการพัฒนา การทดสอบ และข้อมูลสำหรับใช้ทดสอบ

10.2 ความต้องการด้านความมั่นคงปลอดภัยของสารสนเทศ

การจัดทำและการพัฒนาระบบสารสนเทศใหม่ หรือการปรับปรุงจากระบบที่มีอยู่เดิม ต้องมีการระบุข้อกำหนดด้านความมั่นคงปลอดภัยของสารสนเทศบนเครือข่ายสาธารณะรวมถึงธุรกรรมของบริการสารสนเทศ

10.3 ความมั่นคงปลอดภัยสำหรับกระบวนการพัฒนาและสนับสนุน

การพัฒนาระบบสารสนเทศต้องมีความมั่นคงปลอดภัยมีการออกแบบและดำเนินการตลอดวงจรชีวิตของการพัฒนา การกำหนดขั้นตอนวิธีปฏิบัติอย่างเป็นทางการ เพื่อใช้ควบคุมการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไข และต้องมีการตรวจสอบการทำงานหลังการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ

10.4 ข้อมูลสำหรับการทดสอบระบบ

ต้องมีมาตรการควบคุมการใช้ข้อมูลสำหรับการทดสอบระบบและการป้องกันข้อมูลรั่วไหล เมื่อใช้งานเสร็จต้องลบข้อมูลจริงออกจากระบบทดสอบทันที

หมวดที่ 11 ความสัมพันธ์กับผู้ให้บริการภายนอก (Supplier Relationships)

11.1 วัตถุประสงค์

เพื่อป้องกันสินทรัพย์องค์กรที่สามารถเข้าถึงโดยผู้ให้บริการภายนอก มีข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรกับผู้ให้บริการภายนอก ในส่วนของการเข้าถึงระบบ การประมวลผล การจัดเก็บ และการสื่อสารสารสนเทศ ที่ผู้ให้บริการภายนอกพึงปฏิบัติ และการบริหารจัดการด้านการเปลี่ยนแปลง ในการให้บริการผู้ให้บริการภายนอก

11.2 ความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศกับความสัมพันธ์ต่อผู้ให้บริการภายนอก

การรับบริการจากหน่วยงานภายนอกต้องมีการตรวจสอบและบันทึกการปฏิบัติงาน มีการเฝ้าระวังและจัดทำรายงานผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอรวมถึงกำหนดแนวทางการบริหารจัดการในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อรัฐสภา

11.3 การบริหารจัดการการให้บริการโดยผู้ให้บริการภายนอก

ติดตามทบทวนบริการของผู้ให้บริการภายนอก มีการติดตามสภาพการใช้งานและวิเคราะห์ขีดความสามารถตรวจรับทรัพยากรสารสนเทศตามหลักเกณฑ์ที่รัฐสภาประกาศใช้ และทดสอบการทำงานของทรัพยากรสารสนเทศนั้นเพื่อให้สามารถใช้งานได้ตามข้อกำหนด

หมวดที่ 12 การบริหารจัดการเหตุการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ (Information Security Incident Management)

12.1 วัตถุประสงค์

เพื่อให้มีระบบการรายงานเหตุการณ์และจุดอ่อนที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัยต่อระบบสารสนเทศ ได้รับการสื่อสารและดำเนินการที่ถูกต้องในช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม และให้มีวิธีการที่สอดคล้องและได้ผลในการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัยสำหรับสารสนเทศของรัฐสภา

12.2 การบริหารจัดการเหตุการณ์ความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศและการปรับปรุง

ต้องมีวิธีการที่สอดคล้องและได้ผลสำหรับการบริหารจัดการความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ รวมถึงการแจ้งสถานการณ์ความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ จุดอ่อนด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศให้รับทราบ

หมวดที่ 13 ความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศของการบริหารจัดการ เพื่อสร้างความต่อเนื่องทางธุรกิจ (Information Security Aspects of Business Continuity Management)

13.1 วัตถุประสงค์

เพื่อมิให้การดำเนินงานตามภารกิจของรัฐสภา ไม่เกิดการติดขัดหรือหยุดชะงัก และป้องกันมิให้การปฏิบัติงานได้รับผลกระทบหรือเกิดความเสียหายรุนแรง อันเนื่องจากความผิดพลาดของระบบสารสนเทศ และสามารถกู้ระบบคืนได้ในระยะเวลาที่เหมาะสม โดยมีการวางแผน จัดทำเอกสาร นำไปปฏิบัติ บำรุงรักษา ตรวจสอบ ควบคุม และประเมินผลในส่วนของความต่อเนื่องด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ เพื่อให้มั่นใจว่าระดับความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ รวมถึงการเตรียมการเพื่อสร้างความต่อเนื่องของอุปกรณ์ในการประเมินผลสารสนเทศให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ

13.2 ความต่อเนื่องด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ

ต้องกำหนดความต้องการด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ และด้านความต่อเนื่องในสถานการณ์ความเสียหายที่เกิดขึ้น เช่น ในช่วงที่เกิดวิกฤตหรือภัยพิบัติ จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร ปฏิบัติ และปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอนปฏิบัติ มีการมาตรการสร้างความต่อเนื่องที่ได้เตรียมการไว้ตามรอบระยะเวลาที่กำหนด

13.3 การเตรียมการอุปกรณ์ประมวลผลสำรอง

จัดเตรียมสภาพความพร้อมใช้อุปกรณ์ประมวลผลสารสนเทศไว้อย่างเพียงพอเพื่อให้ตรงตามความต้องการด้านสภาพความพร้อมใช้ที่กำหนดไว้

หมวดที่ 14 การปฏิบัติตามข้อกำหนด (Compliance)

14.1 วัตถุประสงค์

เพื่อหลีกเลี่ยงการละเมิดข้อกำหนดทางกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติ ข้อกำหนดในสัญญา และข้อกำหนดทางด้านความมั่นคงปลอดภัยฯ และให้มั่นใจว่าความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศถูกนำไปปฏิบัติ และใช้งานตามนโยบายและระเบียบปฏิบัติของรัฐสภา

14.2 การปฏิบัติตามข้อกำหนดของสัญญาและกฎหมาย

รัฐสภา ต้องมีการศึกษา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย หรือสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของรัฐสภา เพื่อให้บุคลากรได้รับทราบทำความเข้าใจ และปฏิบัติตามได้อย่างเคร่งครัด

14.3 การทบทวนความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ

รัฐสภา ต้องจัดให้มีการทบทวน มาตรการ นโยบาย กระบวนการ ขั้นตอนปฏิบัติเพื่อความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ อย่างอิสระตามรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ โดยเทียบกับนโยบายมาตรฐาน ด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง

